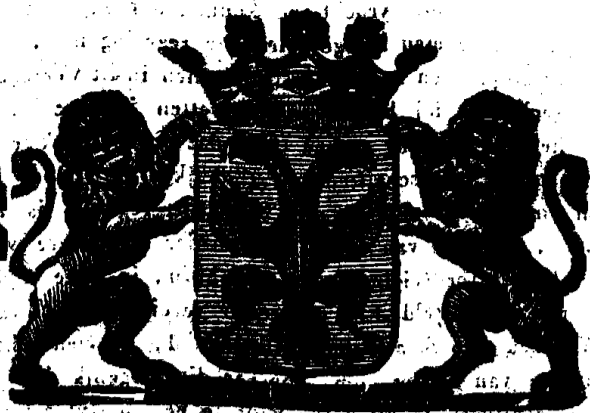

ARNHEMISCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f 5 in de drie maanden.

ZONDAG 16 MEI.

De prijs der Advertentiën is, ten tijde van vijf regels, f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Staats-commissie te Madrid over de Spaansche schuld.

Wij deelen onder onze berigten den inhoud mede eener aanschrijving, van den Spaanschen minister van financiën aan het Spaansch financieel agentschap te Londen, waaruit blijken kan, dat de pogingen, door de Spaansche fondsenhouders aangewend, niet geheel vruchteloos geweest zijn. Het Spaansche gouvernement neemt althans den schijn aan, iets te willen doen. De toonen, in het Engelsch Parlement aangeslagen, zijn te Madrid gehoord en de artikelen van de *Times* hebben er hunne werking niet gemist.

Wat het Spaansche ministerie doet, is echter nog maar zeer weinig van hetgeen het behoorde te doen. Er is nog een zeer groot verschil tusschen het voldoen aan wettige verbindtenissen en het benoemen eener commissie tot onderzoek en bepaling, hoe ver men met de betaling zal kunnen gaan. Het Spaansche gouvernement schijnt te gelooven, dat er voor eenen staat gronden van versoening kunnen bestaan, wanneer hij zijn woord niet houdt.

Het benoemen eener commissie is zelden een zeer snelwerkend middel om tot het doel te geraken. Wij weten, bij onderzeping, hoe veel ons allerlei commissiën gekost hebben, zonder ons eenig wezenlijk nut aan te brengen. Het is te hopen, dat het in Spanje anders wezen moge. Nu; echter, die commissie benoemd is, zullen de Spaansche fondsenhouders, zoo zij hun belang inzien, de gelegenheid moeten aangrijpen, welke zich ter voldoening hunner regtmatige aanspraken aanbiedt. Men wordt nu ten minste een middel gereikt, waarmee zij krachtiger dan tot hiertoe op het Spaansch gouvernement zullen kunnen werken. Dewijl de minister den gevolmagtigde der fondsenhouders toelaat bij de zittingen der staats-commissie en aan hare werkzaamheden laat deel nemen, kunnen zij zeer daartoe medewerken, dat de commissie zich niet bij spreken beperke maar iets tot stand bringe. In dergelyksche aanraking met dat ligchaam kunnen zij het voortdrijven.

Het is van belang, dat men het niet op den gevolmagtigde der Engelsche houders van Spaansche fondsen late aankomen, maar dat de Nederlanders hunnent-

wege hett eenen man van kennis en ijver ter zijde stellen. Het Engelsche en Nederlandsche belang moge hier niet uiteenloopen; wanneer elk zich vertegenwoordigen laat, moet de samenwerking meer indruk maken. Wat men van éenen ter naauwernood opmerkt, klemt, wanneer het door meerderen herhaald wordt. Merkt late het hier niet weder op ministers aankomen, welke wel goed van beloven zijn, maar van klem en waardigheid alleent weten te spreken. Men zende eenen gedelegeerde naar Madrid, om aldaar den agent der Engelsche fondsenhouders te ondersteunen en meer bepaaldelijk de Nederlandsche belangen bij de ingestelde staats-commissie te verdedigen. Daar men natuurlijk niet vorderen kan, dat die gedelegeerde dit voor eenige rekening doe, zal men in de uitgaven, daartoe benodigd, moeten voorzien; maar die gelden zullen vruchten dragen, want zij zullen Spanje veel vroeger dan anders tot de voldoening zijner wettige schulden brengen. Laten de fondsenhouders toonen, dat zij bekwaam onderhandelaars voor zaken van hoog belang weten te vinden dan tot hiertoe onze ministers wisten te doen; laten zij, waar de regering traag was en achterlijk bleef, zich niet door verkeerde zuinigheid terug doen houden om zichzelf te helpen!

Buitenlandsche berigten.

OOSTENRIJK.

Praag, 7 mei. Wie geld heeft en een gezond appetijt bezit en daarbij een weinig lekkerbek is, zal zich over het leven in Oostenrijk weinig beklagen. Trouwens, eene goede maag, die door eene ferme beurs ondersteund, onder den geïsurpeerden titel van *mensch* door het leven zilt, vindt in elk beschaffen land van Europa een gelijk stof tot vergoeding; edoch slechts Oostenrijk alleen biedt hem de heerlijke *Bachhahnerl* aan.

Is het van de eene zijde door dese wijd en zijd beroemd geworden, zoo wordt het dat van de andere zijde nog veel meer door zijne vaderlijke regering.

Dit laatste is op zich zelve geen estbaar artikel, maar verschaft tot duster aan allen, die zich met desselvs debiet bezig houden, meer dan toereikende middelen, om al hunne lusten en wellusten te bevredigen.

Wil men dus onderzoeken hoe de *Bachhahnerl* smaken, en tevens de vruchten der vaderlijke regering leeren kennen, — zoo moet men zich naar de plaats zelve begeven.

De uitvinder en insteller van het stelsel der vaderlijke regering is wel bekend; zijn naam is met heilzame ziele vereenselvigd, dat beiden slechts één geheel uitmaken.

Hij, die dit niet van te voren weet, en vorst Met-

ternich met zijn eerwaardig gesigt, zijn vriendelijk lachje, zijne schijnbare openhartigheid en eerlijkheid aanschouwt, zou bezwaarlijk in hem den grondvester van genoemd stelsel — en van de legitimiteit bovendien — zoeken. Hij zou moeilijk op de gedachte komen, dat achter dit eerlijk masker logen en bedrog, gif en dolk, verraad en omkoopung sedert meer dan 30 jaren zoowel met de bewoners der Oostenrijksche staten, als met de overige volken van Europa het schandelijkste spel hebben gespeeld. Zoodra eigens eene natie hare boeijen tracht af te schudden, was ook dadelijk *Metternich* bij de hand, om alle pogingen, door middel van geweld, zoowel als door middel van geheime, in het duister rondsluipende trouweloosheid, te verijdelen. Tot bewijs dient de geschiedenis van alle congressen, van het eerste Weener tot de geheime verdragen van 1834. Tot bewijs dienen de duizenden staatkundige gevangenen, die in de Oostenrijksche staatsgevangnissen ter dood gemarteld werden en worden — van *Ipsilanti*, den philhellen, tot aan de jongste Gallicische gevangenen. Verdere bewijzen leveren al die mannen en jongelieden, welke sedert 1820 tot nu toe in de Italiaansche staten, op het aanstoken van *Metternich*, door zijne gekroonde knechten zijn vermoord. Eene volledige levensgeschiedenis van *Metternich* zal eenmaal den lezers een beeld voor oogen stellen, van hetwelk zij zich met schrik en afgrijzen afkeeren, en waarbij zij vragen zullen: of er dan in Oostenrijk geen staatkundig hout of hennep te verkrijgen was, om een klein voorbeeld aan de wereld te geven?

Wij behoeven ons niet te verwonderen, dat vorst *Metternich* bij voortdoring de woorden: *zedelijkheid, openbare moraal, regtvaardigheid, trouw*, enz. in den mond heeft. Zij zijn het vernis, waarmee hij zijne geraffineerde misdaden zoekt te bedekken.

Er zijn er velen, die, wel is waar, toegeven, dat *Metternichs* regering er steeds op uit is geweest, om elke intellectuele en morele ontwikkeling der volken te onderdrukken, elken zelfstandigen wil te vernietigen, en allen vrijen geest met het vrije woord te versmoren, — maar die toch beweren, dat hij, daarentegen, de materiële belangen des volks des te ijveriger heeft voorgestaan.

Het antwoord op dat beweren kan men met eigen oogen op de gezigten der millioenen landbewoners lezen, die, in weerwil van eenen dertigjarigen vrede, steeds, als *geheele of halve lijfgeigenen*, onder de tuchtroede der grondbezitters en van eenen hoogst bedorven ambtenaarsstand staan. Nergens in Europa staan de ambtenaren op lager trap.

Een sprekender bewijs leveren intusschen de jongste voorvallen in de meeste provincien van Oostenrijk. Wendt u, hetzij naar Gallicië, hetzij naar een groot deel van Hongarië, naar Mowarië, naar Boheme — wat vindt gij? Daar een hoop mannen en vrouwen, die vechten om het stinkende vleesch van een dood gevallen paard, of van eenen hond van hunnen genadigen heer, en die elkander de stukken uit de handen scheuren en greug verslinden. De menschen vervullen er bitterlijk de taak der raven, om het bedorven aas weg te ruimen. Gehaasde dorpren met rondolende lijken-gedaanten; alleen de genadige heer en de ambman zien er welgevoed uit.

Op alle wegen hoopen bedelaars, en in de velden personen, die heggelig wortelen en oakruid uit den grond rukken en rauw verslinden.

Zoo-gaat het niet alleen op het platte land, maar ook in de steden, in Praag, in Weenen. Komt-

slechts weinige uren. Wel is waar sult gij *Metternich* en zijne bevoorregte kaste geen gebrek aanzien — maar gaat een weinig verder en gij sult spoedig bemerken, wat men denken moet van die geroemde zorg voor de materiële belangen des volks, dat uitgezogen wordt, zonder weder te kunnen uitsuigen.

Daar duizenden en nogmaals duizenden van honger streven, dat miljoenen in eenen pool van ellende zijn gedompeld, van welke zelfs geen Ier zich een denkbeeld kan vormen: dit zijn de zegeningen der Oostenrijksche vaderlijke regering. Ten gelukke begint het ook bij ons in de hoofden lichter, in de harten warmer te worden. Hetgeen in en buiten Duitschland voorvalt, gaat niet meer, zoo als vroeger, spoorloos voor ons verloren. De morele onderdrukking en materiële uitsuiging, welke een klein getal, met *Metternich* aan het hoofd, tegen miljoenen uitoefent, kunnen niet lang meer voortduren.

Onze eenige wensch is, dat *Metternich* nog zoo lang moge leren, dat hij zijn gebouw niet ineestorten; dat hij, zoo mogelijk, het tijdstip aanschouwe, dat het tot bezinning gekomene volk een klein strafregt van alle staatkundige misdadigers, als voorbeeld en waarschuwing voor na en ver, instelt.

PRUISSEN.

Berlijn, 9 mei. De regering heeft sedert enige weken alle middelen aangewend en tijd gehad, hare partij in den landdag te organiseren en te disciplineren. De oppositie heeft dit geheel versuimd of niet tot stand kunnen brengen. Ware zij dadelijk met nadruk opgetreden, zoo had zij met energieke, vrije woorden de gemoederen kunnen ontsteken, en de grootste meerderheid van den landdag op eenen nieuwen weg kunnen voeren. Miljoenen Duitschers, de krachtigsten van het geheele volk, zagen met vertrouwen de opening van den landdag te gemoet. Thans beware ons de Hemel. Niets wezenlijks, niets zekers, ja niet eens iets ten halve, is als staatkundig regt verkregen. Elk met iedereen dag blijkt het meer, dat de regering hare aanhangers onder appel heeft. De roegenaemde gematigde, besadigde, transigerende liberalen, worden door de regering volstrekt niet gevreesd; want hun aard is gebleken, demoeidig-auch tend-voogevend-inschikkelijk-laf te zijn. In zoo ver evenwel is de landdag in zijne uitkomst, zelfs bij zijne weinige krachtige houding, nuttig, dat zij zoo als iedere slechte zaak hare goede zijde heeft, en een nuttige les aanbiedt; namelijk, dat de *limonade-liberaliteit*, dat *weifelgefleem* der besadigden, inderdaad niets vermag voort te brengen. Dit is thans voor geheel Duitschland beslist, en deze staatkundige hermaphrodieten hebben aan den dag gebracht, dat zij onmagtig zijn, zonder kracht; zonder ziel.

(Br. D. Ztg.)

FRANKRIJK.

Parijs, 12 mei. In de zittingen der Kamers is heden niets der vermelding waardig voorgevallen, maar in die van gisteren heeft de heer *Oudon-Barrat* het verlangen te kennen gegeven, om het ministerie over de in het kabinet plaats gehad hebbende wijzigingen te interpellieren, en is zulks op vrijdag aanstaande bepaald geworden.

De voorloopige verhooren van den generaal *Despans Cabières* zijn gesloten en ten gevolge van desolte is hij ter verschijning voor het Gerechtshof der Pairs gedagvaard. Heden verschijnt de heer *Parmantier*, aan wien de brieven des generails gericht waren, voor de commissie ter instructie.

BELGIE.

Brussel, 12 mei. Gisteren is de zitting van 1846 — 1847 gesloten geworden. De minister van binnenlandsche zaken heeft aan de Kamers de koninklijke ordonnantie voorgelezen, waarbij dezelve ontbonden worden.

Binnenlandsche berigten.

Gravenhage, 13 mei. Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is thans rondgedeeld het voorloopig verslag nopens de ontwerpen van wet, uitmakende het nieuwe Wetboek van Strafrecht. Daaruit blijkt, dat men gemeend heeft, dat eene voordragt als deze, waardoor volkomen uitvoering zal worden gegeven aan een der voorschriften van artikel 161 der grondwet, vergezeld had moeten gaan van eene volledige, de voorgestelde artikelen, op den voet volgende memorie van toelichting, die, het doordringen in den geest en de bedoeling van het bepaalde gemakkelijker makende, ook nog in volgende tijden, als het nieuwe Wetboek van Strafrecht

zal zijn ingevoerd, zelfs door den beoefenaar der wetenschap van het regt, met vrucht zou kunnen worden geraadpleegd. Voorts deelde men het gevoelen der regering niet, omtrent het niet-opnemen in de meeste gevallen in dit Wetboek van hetgeen thans bij bijzondere strafwetten is bepaald. Men gaf het de regering gaarne toe, dat een wetboek geene reglementaire voorschriften van tijdelijken aard moet bevatten, maar acht toch hetgeen door de regering is aangevoerd, over het van kracht blijven der bijzondere wetten, waarbij strafbedreigingen plaats hebben, in al te wijden en ruimen zin gesteld. Een der eerste vereischten toch van een Wetboek van Strafrecht is volledigheid, en men acht het daarom van belang, om, zoo ver dit mogelijk is, al de strafbepalingen in dit wetboek op te nemen. Intusschen zullen ook dan, wanneer er meerdere volledigheid aan dit wetboek gegeven mogt worden, onderscheidene wetten, waarbij straffen worden bedreigd, van kracht blijven, en men acht het daarom, ter wegneming van allen twijfel, wenschelijk, om eene gelijksoortige bepaling in dit wetboek op te nemen, als in artikel 484 van het *Codé Pénal* wordt gevonden. Eindelijk is nog opgemerkt geworden, dat bij de wet al de wettelijke bepalingen moeten worden ingetrokken, die men door bepalingen van dit wetboek heeft willen doen vervangen. Het gevaar van dergelijke wettelijke intrekking zoude tot veelvuldige moeilijkheden aanleiding kunnen geven.

Algemeen heeft men zich met het thans omhelsde beginsel, om de eerloosheid, als onafscheidbaar gevolg van elke criminele straf, te doen vervallen, vereenigd. Sommigen meenden, echter, dat men nog niet ver genoeg gegaan is, en dat de eerloosheid niet gezegd kan worden vervallen te zijn, zolang nog een afzonderlijke titel in dit wetboek over de rehabilitatie noodig was. Men meende, dat bij transitoire wet zonden dienen te worden geregeld de veranderingen, welke in vele nog van kracht zijnde wetsbepalingen, ten gevolge van het doen wegvallen van het beginsel van eerloosheid, zal moeten gebracht worden.

De meerderheid heeft verklaard te berusten in de bij artikel 2 voorgestelde onderscheiding in criminele, correctionele en politie-straffen; niet omdat zij dezelve beschouwde als in den aard der zaak gegrond, of overeen te brengen met de zuivere beginselen der wetenschap, — maar omdat al de bestaande wetten en verordeningen op die onderscheiding zijn gegrond; omdat daaronder de competentie der onderscheidene collegiën geregeld wordt, en omdat, bij gevolg, het verlaten van deze onderscheiding bijna onoverkomelijke moeilijkheden in de toepassing zoude veroorzaken.

Ten aanzien van artikel 4 is het, naar men meent, niet voldoende, te zeggen, dat het opzet (*actus malus*) een noodwendig vereischte voor elke misdaad is; zoo lang niet met meerdere duidelijkheid blijke wat door eene met opzet begane misdaad te verstaan zij. Gaarne erkent men de schier onoverkomelijke moeilijkheid van het geven van definitiën, maar men acht het toch niet geheel onmogelijk, om, zoo al niet in de wet zelve, dan ten minste bij de toelichting van dit wetboek eenige regelen aan te geven, waardoor de regter bij de toepassing der strafbepalingen zich in zijn oordeel kan laten leiden.

Eenstemmig heeft men misprezen het doen wegvallen van eene bepaling, ten vorigen jare in het ontwerp voorkomende, volgens welke de bepalingen van het Wetboek van Strafrecht ook toepasselijk zijn op misdrijven, door het krijgsvolk te water en te lande begaan, voor zoo verre daarvan niet bepaaldelijk is afgeweken. Men kan daarvoor geene andere reden uitdenken, dan dat men de voorschriften van het strafwetboek als van algemeene toepassing op al de daarin vermelde misdrijven beschouwd wilde hebben, zonder onderscheid of daartegen ook bij andere strafwetten is voorzien; maar wenschte, in dat geval, dat dit beginsel met duidelijke woorden, en slechts met zodanige beperking, als de aard der zaak vordert, in den tegenwoordigen eersten titel wierd opgenomen.

Algemeen heeft men verlangd, dat in het ontwerp weder wierd opgenomen de bepaling, dat niemand andere straffen kan ondergaan, dan die bij de wetten bekend zijn. Die bepaling toch schijnt eene zeer nuttige strekking te kunnen hebben en in meer dan een opzigt eenen waarborg te kunnen opleveren. Onder anderen had men hierbij het oog op een zodanig gebruik van het regt van gratie, waardoor de opgelegde straf eene met dit wetboek niet overeen te brengen commutatatie zou kunnen ondergaan.

De opneming van de levenslange tuchthuisstraf heeft tot ernstige bedenkingen aanleiding gegeven. Men kon het zich niet ontveinen, dat bij de aanneming van een gevangenisstelsel, hetwelk van het denkbeeld uitgaat, dat ook de verstoktste booswicht voor verbetering vatbaar is, levenslange opsluiting in een tuchthuis eene wezenlijke afmattende darstelt. Die zwaarheid wordt niet geheel weggelaten, en meest men ook toegeven, dat de levenslange tuchthuisstraf meestal slechts op zodanige misdadigers zou worden toegepast, die door mishaling van misdrijf, getuimd hebben, zoo goed als onverbeterlijk te zijn; en dat het bestaan van eene zoo afschrikkende *poena mortis proxima*, als de levenslange tuchthuisstraf thans wezen zou, het uitspreken of ten minste het

voltrekken der doodstraf hoe langer hoe zeldzamer zou worden. Maar zoo deze laatste redenen tot het besluit zouden kunnen leiden, om in de lijst der straffen de levenslange tuchthuisstraf als de straf naast den dood te behouden, achtte men het daarom nog niet uitgemaakt, dat dit niet op eene andere wijze te regelen ware, dan thans wordt voorgesteld. Men is toch verre van overtuigd, dat die straf met eene zoo langdurige eenzame opsluiting bij dag en bij nacht als die van vijftien jaren moet aanvangen. Ook kunnen velen zich nog altijd niet met het denkbeeld vereenigen, om de eenzame opsluiting voor de levenslange veroordeelden door zodanig eene complementaire straf te doen opvolgen, als bij artikel 13 van dezen titel wordt omschreven.

Bij de overwegingen daarover, heeft men op nieuw de *deportatie* ter sprake gebracht en moest men erkennen, door de tegenwerpingen der regering tegen die straf, nog altijd van hare onuitvoerlijkheid of ondoelmatigheid niet overtuigd te zijn. Men zou haar slechts in zeer weinige gevallen als een cumulement van de straf naast den dood willen toepassen, vooral ook met het doel om afschrik te verwekken.

Ten aanzien van den duur der onderscheidene graden van tuchthuisstraf hebben zich in de afdeelingen zeer uiteenloopende gevoelens geopenbaard. Aan den eenen kant gaven sommigen de overtuiging te kennen, dat, nu alle schavotstraffen zullen vervallen, het belang en de veiligheid der maatschappij vorderen, dat de tuchthuisstraf in den regel niet tot een betrekkelijk te kort tijdsverloop worde beperkt. Maar met niet minder kracht deed zich het gevoelen gelden, dat de tijd, van welken de verschillende soorten van tuchthuisstraf zouden worden opgelegd, te lang is gesteld.

De meesten meenden, dat men de hoogste tuchthuisstraf tot op 10 jaren zou kunnen verminderen; dat het minimum voor de drie soorten van tuchthuisstraf moest worden ingekrompen; dat het minimum voor de gewone tuchthuisstraf op niet meer dan drie jaren moest worden gesteld, en dat de versachting van het voorgedragen strafstelsel in de meeste gevallen slechts in schijn van bestaan, als men voortaan van het algemeen zoo heilloos gekeurde middel van afslag van gevangenisstraf afzag.

Men heeft den tijd, voor welken de straf der verbanning kan worden opgelegd, in verband ook met de misdrijven, op welke thans die straf toe te passen zal zijn, te langdurig geacht. Men wenschte het minimum dezer straf tot twee jaren verlaagd te zien.

Sommigen achten de openbare aanplakking van een uittreksel der vonnissen eenigermate strijdig met het oogpunt, waaruit men bij het aannemen van het stelsel van beste den verordenen de *bestrijding van de misdadigheid* als een doel, doelloos, ongelijkwerkend en in sommige gevallen eene wezenlijke straf opleggende, niet aan den misdadiger, maar aan zijne onschuldige bloedverwanten. Anderen, bij wie deze bedenkingen minder zwaar wegen, zonden tevreden gesteld zijn, indien de aanplakking niet gebiedend voorgeschreven, maar de beslissing afhankelijk aan den regter overgelaten wierd.

Men dringt er op aan, om het maximum der correctionele gevangenisstraf op drie jaren te bepalen. Cellulaire opsluiting is, zoo als zelfs door de ijverigste voorstanders daarvan wordt erkend, geenszins met de tegenwoordige gevangenisstraf gelijk te stellen, maar van een veel strengeren aard.

Men zou het wenschelijk achten, dat al de reglementaire bepalingen nopens het gevangenisstelsel in eene wet op de gevangenis, die te gelijk met het wetboek zelf in werking moest komen, wierden opgenomen. Men wenschte eene gradatie in het lot der gevangenen, naar mate van de zwarete hunner straf, te zien vastgesteld.

Gravenhage, 14 mei. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, van heden, is ingekomen eene missive van Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken, van den 11ten dezer, ten geleide van een afschrift der rekening van het bijzonder fonds nopens de Maatschappij van Weldadigheid over 1844. — Wordt besloten dit stuk te doen drukken, en, ingevolge artikel 24 van het reglement van orde der Kamer, in handen te stellen van een commissie, welke, na onderzoek, daarover aan de Kamer verslag zal uitbrengen. Die commissie bestaat uit de heeren: de *Van Biek* en *Donk*, *Wederburgh*, *Uytendaele*, *Staring*, *Kien* en *Nap*.

Aan de orde van den dag is de opmaking eener lijst van drie kandidaten voor de vacature bij den Hoogen Raad der Nederlanden. — Tot stem-opnemers worden benoemd de heeren: *Verwey-Mejan*, *Schooneweld*, *Wederburgh* en *Hoffman*.

De eerste stemming over den eersten candidaat is aldus verdeeld: mr. *H. J. H. Modderman*, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en kantonregter te Winschoten, 12; jhr. mr. *J. de Bock Kemper*, advocaat-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Noord-Holland, 11; mr. *P. J. Jesspers*, raadshere in het provinciaal gerechtshof van Noord-Brabant 7;

mr. A. Ypeij, officier bij de arrondissement-regtbank te Leeuwarden, en mr. D. J. Byleveld, president van de arrondissement-regtbank te 's Hage, elk 6; mr. M. P. H. Strens, procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Noord-Brabant, 5; mr. J. Versfelt, raadsheer bij hetzelfde hof, 2 stemmen; en jhr. mr. C. Bakker, lid van de arrondissement-regtbank te Amsterdam, mr. W. J. C. van Hasselt, lid derselver regtbank, mr. C. A. den Tex, hoogleraar te Amsterdam, en mr. J. A. Philipsse, vice-president bij het provinciaal gerechtshof in Zuid-Holland, elk ééne stem.

Niemand alsoo de volstrekte meerderheid hebbende, gaat men tot eene tweede stemming over, waarvan de uitslag is als volgt: de heeren Mrs. Modderman, 18; de Bosch Kemper 11; Jespers 9; Ypeij en Byleveld, elk 6; Strens 2 stemmen, en van Hasselt, den Tex en Philipsse, elk ééne stem.

Ingevolge het reglement, daar er nog geene meerderheid is; moet er gestemd worden over de vier leden, die de meeste stemmen op zich vereenigd hebben. De heeren Ypeij en Byleveld echter een gelijk getal hebbende, zoo moet er eene tusschenstemming tusschen die beide heeren plaats hebben, welke tot uitkomst geeft: de heer Byleveld 27; Ypeij 26; Jespers 1, terwijl 2 blanco-briefjes in de bus worden gevonden. De blanco-briefjes en het niet goed ingevalde biljet niet medegerekend wordende, zoo moet de heer Byleveld bij de volgende derde stemming mededingen.

Daarbij bekomen de heeren: Modderman 28, de Bosch Kemper 15; Jespers 9 en Byleveld 5 stemmen

Eindelijk bij eene vierde en laatste stemming erlangen de heeren: Modderman 30; de Bosch Kemper 23 stemmen, terwijl er 4 blanco-briefjes in de bus aanwezig waren; zoodat mr. H. J. H. Modderman als eerste candidaat op de lijst zal worden geplaatst.

Voor den tweeden candidaat hebben de drie volgende stemmers plaats.

Eerste stemming. De heeren Mrs. de Bosch Kemper 24; Ypeij 9; Byleveld 7; Jespers 5; Versfelt 4; D. Tichóel Siegenbeek, officier bij de arrondissement-regtbank te Leiden, en den Tex elk 3 stemmen en van Hasselt ééne stem.

Tweede stemming. De heeren Mrs. de Bosch Kemper 27; Ypeij 12; Byleveld en Jespers elk 5; Versfelt en den Tex elk 3 stemmen, en Siegenbeek en van Hasselt elk ééne stem.

Derde stemming. De heeren Mrs. de Bosch Kemper 33; Ypeij 14; Jespers 6; en Byleveld 4 stemmen, zoodat jhr. mr. J. de Bosch Kemper tot tweede candidaat wordt geproclameerd.

Voor den derden candidaat zijn er twee stemmen geschied, en wel als volgt:

Eerste stemming: de heeren Mrs. Ypeij 22, Jespers en Byleveld elk 10; Siegenbeek 6; den Tex 4; van Hasselt 3 stemmen en Bakker en Versfelt elk ééne stem.

Tweede stemming: de heeren Mrs. Ypeij 31; Jespers 12; Byleveld 8; den Tex en Siegenbeek elk drie stemmen, zoodat mr. A. Ypeij als derde candidaat op de lijst zal worden gebragt.

Deze lijst der drie kandidaten zal aan Z. M. worden aangeboden door de heeren stemopnemers, waarbij zich zullen voegen de heeren: Gevers van Endegeest, van Dam van Isselt, de Monchy en Faber van Riemsdijk.

Thans worden de beraadslagingen geopend over het ontwerp van wet, strekkende tot verevening der uitgaven, voortvloeiende uit de wetten van 6 maart 1844 en 25 juni 1844 (leening en conversie-wetten).

De heer van Breeckveldt vraagt omgeve 100,000 f. te worden toegevoegd aan de uitgaven, dat het cijfer van het tekort over 1844 nog geheel en al onzeker schijnt te zijn. Hij acht het strijdig met het doel der wet; het juiste cijfer nog niet in de staten, tot dit ontwerp behoorende, wordt opgenomen.

De heer Anemaet zal, hoewel hij de wetten van 6 maart 1844 met zijne goedkeurende stem niet heeft bekrachtigd, en derhalve destijds niet ingewilligd heeft de uitgaven, die daarvan het gevolg zijn geweest, thans, echter, voor het tegenwoordige ontwerp stemmen, zoowel omdat die uitgaven door de meerderheid der vergadering zijn toegestemd, als omdat hij het wenschelijk, en hoogst noodzakelijk oordeelt, dat de diensten van vroegere tijden en jaren, en wel tot en met 1844, eindelijk worden afgesloten. Hij meent, dat daardoor meer helderheid en juistheid in het stuk der financiën zal kunnen worden verkregen. Daardoor zal een einde komen aan de wanorde van vorige tijden, en zal men in staat zijn het tegenwoordige en het vervolg naar waarheid te overzien. Hij brengt aan de Rekenkamer zijne hulde toe, dat die instelling hare gewichtige roeping goed begrijpt, en hij meent, dat het pligt

is, haar in hare onafhankelijke stelling te handhaven. Hij meent, dat men niet vergeten moet, hoeveel moeite het aan de wetgeving en vooral aan de natie kost, de dwalingen der regering te herstellen. Zij die in der tijd het bewind op zijne dwalingen wezen, werden voor kwalijkgezinden, en als vijanden aan hun vaderland beschouwd, en de uitkomst heeft bewezen, dat ware vaderlandsliefde hun geleid had, om de aandacht der regering op hare feilen te vestigen. Hij hoopt, dat de lessen der ondervinding niet verloren zullen gaan. Hij tocht niet de toekomst zoo helder nog niet in. Men zij voorzigtig in de maatregelen, die men nemen mogt; want, moest het herstel van 's rijks financiën verkregen worden op dergelijke wijze, als dit heeft plaats gehad, dan houdt hij het daarvoor, dat de offers niet zoo zwaar als vroeger behoeften te zijn, om ze noodlottig te maken voor de regering en voor het vaderland.

Z. Exc. de minister van financiën geeft het den laatsten spreker volkomen toe, dat de lessen der ondervinding noch voor de regering, noch voor eenig ingezetenen, noch voor geheel het dierbare vaderland moeten verloren gaan, en dat juist deze voordragt wederom herinnert, wat men door eensgezindheid en medewerking heeft kunnen verwezenlijken. Voorts geeft de minister te kennen, dat het ontwerp, met de daartoe behoorende staten, zijn en blijven ramingen, begrotingen; de cijfers stellen, echter, een maximum daar en kunnen niet worden overschreden. Aan den eersten spreker geeft Z. Exc. de meest geruststellende verzekering, dat hetgeen bij dit ontwerp wordt voorgedragen, nopens de verandering van het eind-cijfer van een dienst-jaar, geheel van buitengewonen aard is. De aanneming van dit ontwerp kan derhalve tot geene gevolgtrekking hoegenaamd leiden. Er zal nader gelegenheid komen, om op de vraagstukken, die zich daarbij ten aanzien van de Rekenkamer opdoen, terug te komen.

Bij stemming is het ontwerp met algemeene stemmen (57) aangenomen.

Daarna is beraadslaagd over het ontwerp tot geheele aanvulling der middelen over 1845.

De heer Duymaer van Twist merkt op, dat er van het oorspronkelijke ontwerp eigenlijk niets meer is overgebleven. Het denkbeeld, dat tot grondslag der voordragt heeft gestrekt, is thans geheel en al opgegeven. Dat nieuwe ontwerp is noch aan den raad van state onderworpen, noch in de afdelingen der Kamer onderzocht. Die handelwijze acht hij onregelmatig en ongrondwettig. — Hij kan daaraan zijne goedkeuring niet hechten.

De heer van Rosenthal ondersteunt allezins het gevoelen van den vorigen spreker.

Z. Exc. de minister van financiën geeft te kennen, dat de strekking der voordragt in geenen deele is veranderd; slechts in de wijze van aanvulling der middelen van 1845 heeft eene wijziging plaats gehad. Het ontwerp beantwoordt aan deszelfs opschrift en aan het doel, dat men zich daarmede had voor gesteld. De raad van state is over de algemeene strekking van het ontwerp gehoord. Het zou wel eene onmogelijkheid zijn, wetten daar te stellen, indien elke wijziging, die in een ontwerp gebragt wordt, vooraf door den raad van state zou moeten worden overwogen.

Thans wordt bij het ontwerp voorgesteld, om voor de middelen van 1845 op eene wettige wijze nog beschikbaar te stellen eene uitkeering van f3,300,000, uit de geldmiddelen der Oerzeesche bezittingen van den staat. Bij de wet op de middelen van 1845 werd alleen f6,500,000 uit dezelfde hulpbron aangewezen; zoodat die uitkeering alsnu f9,800,000 over dat jaar zal bedragen. Reeds vroeger waren die f3,300,000 tot dat einde bestemd geworden, doch het is, ter voldoening aan den wensch van de Algemeene Rekenkamer, dat de aanwijzing van dat cijfer thans bij de wet plaats vindt.

Bij stemming is ook deze voordragt, met eene meerderheid van 46 tegen 11 stemmen aangenomen.

Tweez hebben gestemd de heeren Nap, de Kempenaer, Duymaer van Twist, Lutac, Corver-Hoof, van Rosenthal, de Man, van Dam van Isselt, Storm, van Pankhuijs en Gevers van Endegeest.

Eindelijk wordt beraadslaagd over het ontwerp van wet, strekkende tot het vaststellen eener buitengewone geldelijke bijdrage voor de Maatschappij van Weldadigheid.

De heer van Beeck Vollenhoven meent, dat er uit de stukken, die van regeringswege nopens dit ontwerp aan de Kamer zijn ingezonden, twijfel kan ontstaan nopens de verhouding van de Maatschappij tot den staat. De commissie van rapporteurs heeft, namelijk, in haar verslag herinnerd, dat in 1846 van regeringswege, bij het behandelen van eene dergelijke voordragt, is te kennen gegeven, dat de Maatschappij een veel omzatiend plan tot afdoende voorziening in haren financiën toestand had ontworpen, en dat over die te nemen maatregelen ernstige overwegingen bij de regering plaats hadden. De regering heeft daarop geantwoord, »dat de beraadslagingen over het plan, door de Maatschappij ontworpen, om haren financiën toestand te verbeteren, geenszins afgebroken zijn, hoewel die nog niet tot genoegzame rijpheid zijn gekomen, om de wege eene voordragt te kunnen doen; terwijl de verandering, welke de stand der renten in den laatste tijd heeft ondergaan, op de verdaging van een eind-besluit in dezen van overwegenden invloed is.» De spreker vraagt nu, of hierdoor verstaan wordt een conversie-maatregel voor

de renten der schuldbrieven, afgegeven ten kantore van Vlaer en Koll, te Utrecht. Nu is het de vraag, of, indien de regering deswege eene voorstel mogt doen, aan de Kamer, zij den staat beschouwt als schuldeenaar of borg voor die geldleeningen? Welken zin wordt door de regering aan die garantie dan gegeven? Maar hij voegt er in allen gevalle nog deze vraag bij, waarom de Maatschappij zoo achterlijk is in het betalen der renten? Mogt de verhouding tusschen de regering en de Maatschappij zoo naauw zijn, als het schijnt, dan zouden de billijkheid en regtvaardigheid medebrengen, dat ook deze schuldeischers in hunne regten niet worden te kort gedaan. In één woord, hij wenscht de verhouding te kennen, die er tusschen de regering en de Maatschappij bestaat.

Z. Exc. de minister van binnenlandsche zaken erkent het, dat het plan, waarvan vroeger gesproken is, bestaat in eene conversie der schuldbrieven, die hooge interest vorderen. Juist omdat het zoodanig ontwerp geldt, kan Z. Exc. thans in geene ontwikkeling treden, omdat die niet anders zou kunnen leiden, dan tot benadeeling der goede uitkomsten, die men daarvan verwacht. De Maatschappij heeft zelve een daartoe strekkend voorstel ontworpen. Voor het overige meent Z. Exc. zich, ten aanzien der verhouding tusschen de regering en de Maatschappij te kunnen refereren aan de inlichtingen, die, bij de behandeling van vorige wets-ontwerpen over dezelfde aangelegenheid, vroeger aan de vergadering zijn verstrekt.

Bij stemming is ook dit wets-ontwerp aangenomen, en wel met eene meerderheid van 56 stemmen tegen 6 (die van den heer van Heemstra)

Vervolgens is de vergadering tot nadere bijeenroeping gescheiden.

Amersfoort, 22 mei. Ons stads-bestuur heeft van Z. M. verzocht en ook verkregen de magtiging, om de stedelijke belasting op het gemaat van de rogge, van nu af tot 10 augustus toe, te mogen opheffen.

Arnhem, 26 mei. Wij deelen hierbij de aanschrijving van den Spaanschen minister van financiën aan den voorzitter van het Spaansch financiële agentschap te Londen mede: »Madrid, 26 april 1847.

»De eindbeslissing omtrent de Spaansche schuld, welke zoo lang ten gevolge der treurige gebeurtenissen, van welke Spanje gedurende de laatste dertien jaren het tooneel was, verlamd en slapende gehouden is, heeft, gelijk niet anders kon, de aandacht van het gouvernement tot zich getrokken, zoodra zijne tegenwoordige leden de eer hadden het vertrouwen Harer Majesteit te verwerven.

»Besloten om met deze daad van regtvaardigheid, belang en nationale pligtvervulling een begin te maken, hebben zij gemeend, dat het, ter voldoening van de billijke wenschen der schuldeischers van den staat, onvermijdelijk was met eerlijkheid en goede trouw over te gaan tot het onderzoek en de beoordeeling van alle bestaande aanspraken en der middelen, welke ter voldoening daarvan zonden kunnen besteed worden; en ten einde de door hetzelfde voorgestelde maatregelen al dat prestige en al die gunstige aanbeveling, welke voor zulke gewichtige onderwerpen noodig zijn, zonden genieten, hebben zij bij een besluit van heden eene commissie benoemd van wel-onderrigte en met deze zaak goed bekende personen, aan welke door de verschillende departementen van bestuur al de data en bewijsstukken zullen medegedeeld worden, die voor de naauwkeurige kennis en het onderzoek dezer zaak noodzakelijk zijn en aan welke door de ministers behoorlijke instructiën zullen gegeven worden benevens het bedrag der gedsommen zal medegedeeld worden, welke besteed kunnen worden ter voldoening eener zoo heilige verplichting.

»Tot hetere opheldering van zoo belangrijk eene zaak, wenscht het gouvernement, dat de schuldeischers van den staat regstreeks en onmiddellijk in de werkzaamheden der commissie zullen tusschen beide komen en heeft ten dien einde besloten, dat zij, in aanraking stellende met de comités van Spaansche fondsonhouders, die daartoe reeds bestaan of later zich mogen vormen, deze bekend maakt met de eerlijke bedoelingen van het gouvernement Harer Majesteit en ze uitnoodigt, om iemand, met genoegzame vermagt voorzien, te benoemen, en dien naar deze hoofdstad te zenden, ten einde hij zich met die commissie vereenige en hare zittingen bijwoone, opdat, in overeenstemming met de andere vertegenwoordigers der binnen- of buitenlandsche schuldeischers van den staat, de commissie hare taak op eene voldoende wijze moge volbrengen.

»Gij zult wel van tijd tot tijd, ter onderrigting Harer Majesteit, mij kennis willen geven van de vorderingen, welke gij in de vervulling van dezen last gemaakt, van de stappen, welke gij daartoe gedaan zult hebben, benevens van den uitslag-uwer pogingen. Ik deel u dit op koninklijk bevel tot informatie en harigt mede. Moge God u lang bewaren.»

»Jose de Salamanca.»

— Aan de Nieuwe Rotterdamsche Courant wordt, onder dagteekening van 11 dez, het volgende geschreven:

»Gisteren arriveerde hier G. Verploeg (alias Godofroy), reizende onder den naam van graaf Andringa, enz. enz. Door de politie naar zijnen pas gevraagd, meende men daarin eene vervalsching te ontdekken, waarop hij tot nader onderzoek in verzekering bewaaring is gesteld.»

»Men vertrouwt nu — zoo voegt de correspondent der Nieuwe Rotterdamsche Courant er bij — dat

de Nederlandsche regering, (indien zij de uitlevering van den delinquent vordert) in staat zal zijn, het publiek bekend te maken met de ware toedracht der zooveel gerucht gemaakt hebbende zaak over het verkoopen van posten, waarover de 's *Gravenhaagse Nieuwsbode* in der tijd zulk eenen heiligen strijd voerde met *Overijssel, Asmodée en de Burger.*

Men verneemt, dat het staats-examen voor jonge lieden, die tot de academische lessen wenschen toegelaten te worden, dit jaar te Zwolle zal worden gehouden.

De groote kerkeraad der hervormde gemeente alhier heeft gisteren het navolgende *twaaftal* van predikanten geformeerd:

DD. *Boonacker* te Leersum; *Cats Wor* te Mijdrecht; *Adama van Schellema* te Hoorn; *Ott* te Groot-Ammer; *Sannes* te Schildwolda; *Brand* te Ooij; *Brumund* te Vlaardingen; *Pitlo* te Someren; *Naeff* te Herwijnen; *van Beuning* te Rossum; *Niemeijer* te Dinteloord en van *Hasselt* te Sneek.

Op Dingsdag, den 25sten dezer, zal, denklijk, het zetal worden opgemaakt.

Weldadigheid.

Voor de noodlijdenden in en bij de *Boemelerwaard* is bij mij aan huis bezorgd van L. f 10; terwijl mij door heeren diakenen is ter hand gesteld het donderdag-voormiddag in de Groote kerk gecollecteerde van I. J. I. f 10, van D. v. J. 2, van H. f 1; uit den spaarpot van de kleine J. K. H. een 5-gulden-stukje.

R. BENNINK JANSSONIUS,
Predikant.

Zedelijke hulp aan Noodlijdenden.

Menschenvrienden!

Wanneer wij bedenken, tot welk eene angstwekkende hoogte de nood der armen in Nederland is gestegen en nog dagelijks stijgt, dan wordt het welgeplaatst hart met bitteren weemoed over de lijdende menschheid vervuld. Reeds zijn de armoede en kommer zoo duidelijk op het verbleekt en vermagerd gelaat van velen te lezen; ja, wat nog erger is, reeds is de hongerdood onder ons opgetreden, om zijne offers te vellen. Wel heeft de Nederlandsche weldadigheid zich ook in dezen tijd van gebrek en ellende niet verloochend; wel wordt de hand der liefde overal uitgestoken om hulp en lfenis te bieden aan het uitgeteerde lichaam, — maar ach! ook de ziel heeft kracht en steun noodig; den noodlijdenden ontbreekt niet alleen lichamelijk, maar ook zedelijk voedsel: waar toch het lichaam lijdt en kwijnt, daar wordt het hart zoo licht ontmoedigd, daar wordt het geestelijk leven zoo licht onderdrukt en ondermijnd. Wij achten het daarom eene zaak van heilig belang, dat in den tegenwoordigen nood, waarin zooveel wordt gedaan voor het lichaam, ook de ziel der armen niet worde vergeten, en hun woorden van christelijke vermaning, woorden van ernst en liefde, worden toegesproken. Van het gewigt dier zaak doorgedrongen, hebben wij ons tot eenen bekenden menschen-vriend gewend, en dezen aangezocht, zulke woorden tot de armoede te rigten, waaraan door hem bereidwillig, en wij durven tevens zeggen, uitmuntend voldaan is. Zij zijn getiteld: **Een woord aan de armen in den tegenwoordigen nood.** Gij, rijke menschenvrienden! die uwe armen niet alleen naar het lichaam, maar ook naar den geest wilt spijzigen en verkwikken, wij bidden het u, tot de verspreiding en aanbeveling van dit *Woord* met kracht te willen medewerken; het is alleen bij getallen van 25 exemplaren voor den geringen prijs van 50 cents bij alle boekhandelaren op bestelling verkrijgbaar.

Dat ook deze poging onder den zegen Gods veel goeds stichte en uitwerke!

C. CAMPAGNE,
Boekhandelaar.

Tiel, Mei 1847.

Advertentiën.

Te **BRUMMEN** is, op den 6den Mei 1847, van eene welgeschapen **DOCHTER** befallen **HENRIETTE FRANKE**, Geboren **RETEMEIJER**.

Vglf den 12den Mei 1847. — Neden beviel van eenen welgeschapen **Zoon** **CONSTANCE GERARDINE VAN DEN BERG**, — **CAS-TENDIJK**.

Aanbesteding.

De **DIJKSTOEL** van *Over-Betuwe* is voornemens, onder nadere approbatie, op Woensdag den 26sten Mei 1847, des namiddags ten 4 ure, in het *Ambts-huis*, te *Elst*, in het openbaar, aan den minstaannemende, aan te besteden:

Het VERHOOGEN en VERZWAREN van den RIJNBANDIJK onder Lakemond, ter lengte van 3230 Ellen, van af 40 Ellen beneden den paal van Randwijck, tot aan den scheidingspaal van Neder-Betuwe.

De Voorwaarden en het Bestek zullen drie dagen vóór de besteding bij de Kasteleins **J. VAN GELDER** aan het *Lekskensveer*, **KAMPSCHEUR** aan de *Praast* en **GLAP** te *Lent*, zoo ook ten kantore van den Secretaris van *Over-Betuwe* te *Nijmegen*, ter inzage der belanghebbenden liggen; zullende op Zaterdag den 22sten en Dingsdag den 25sten Mei de voorige aanwijzing door den Dijkmeester van *Over-Betuwe* in loco gedaan worden, terwijl de profielen vier dagen vóór de besteding behoort te zijn uitgebaakt.

ZEGT HET VOORT.

De Notaris **KOLFSCHOTEN**, te *Arnhem*, zal, op Woensdag den 18den Mei 1847, des avonds ten 7 ure, in het Logement *het Hof van Holland*, in de *Weverstraat* aldaar, finaal verkoopen:

Een **HEERENHUIS**, **OPENPLAATS** en **TUIN**, in de *Weverstraat* aldaar, **Wijk C**, No. 52, bij den inzet met de hoogen gebragt op f 9511.

Vormeld pand is elken Woensdag, vóór den toelag, van 2 tot 4 uur, voor een ieder te zien, mits vooraf belet vragende bij de bewoonster, *Mevrouw de BARONES VAN ZUIJLEN VAN NIEVELD*. — Om nadere informatiën verwoege men zich ten Kantore van de Notarissen **KOLFSCHOTEN** te *Arnhem*, en **KUIJK** te *Wageningen*.

+++ De Notaris **KOLFSCHOTEN**, te *Arnhem*, zal, op Zaturdagen den 29sten Mei en den 12den Junij 1847, telkens des namiddags om 1 uur, ten huize van den Kastelein **RIJMERS**, aan het *Veer* te *Pannerden*, in perceelen en in massa, doen inzetten en finaal verkoopen:

Vijf aan elkander gelegen stukken best **BOUWLAND**, in de Gemeente *Doornenburg*; te zamen groot 6 Bunders, 20 Roeden en 99 Ellen, en, Een perceel best **BOUWLAND**, gelegen onder *Gendt*; groot 1 Bunder, 67 Roeden en 80 Ellen. Breeder bij bijjetten omschreven.

Om aanwijzing der perceelen verwoege men zich bij den Bouwman **W. T. DERKSEN**, te *Doornenburg*, en om nadere informatiën, betrekkelijk de verkoops-voorwaarden, ten kantore van voormelden Notaris.

De Notaris **Mr. J. N. EFERTS**, te *Twello*, zal, op Zaterdag den 19den Junij 1847, doen inzetten, en 14 dagen later, op Zaterdag den 3den Julij, finaal verkoopen, telkens des voormiddags om 10 ure, ten Huize van **W. J. VAN ENTER**, in het *Dorp Twello*:

EENE BUITENPLAATS,

KRUISVOORDE

genaamd, alleraangenaamst gelegen nabij het *Dorp Twello*, in *Gelderland*, digt bij den *Straatweg* van *Utrecht* op *Deventer* en op een klein uur afstands van laatstgenoemde *Stad*, bestaande in een zeer logeabel, wél-doortimmerd **HEERENHUIS**, waarin acht meest allen behagene **KAMERS**, voorts **MANGEL-PROVISIE- en MEIDEN-KAMER**, **ZOLDERS**, goed verwalfde **KELDERS** en **KEUKENS** en verdere gemakken; een **BOUWHUIS** met een **STAL** voor vier paarden, **KOESTAL**, **DEEL- en WASCHHUIS**, een grooten en wel aangelegden **TUIN** met exquisite **VRUCHTBOOMEN** en uitgebreide **SCHUTTINGEN**, een stuk **WEILAND** en **BOUWLAND**, **OPGAAND HOUT** enz., zijnde alles met *Slingerpaden* aangelegd en met water doorsneden, en een en ander ongeveer 5½ Bunder groot.

Deze goederen kunnen, van af 14 Junij eerstkomende, tot aan den dag des toelags, dagelijks (uitgenomen de Zondagen) besigtigd worden, mits men vooraf belet late vragen; zijn inmiddels ook **UIT DE HAND TE KOOP** en kunnen op 1 November 1847 aanvaard worden.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore van bovengenoemden Notaris en van den Notaris **Mr. W. J. C. PUTMAN CRAMER**, te *Zutphen*.

OMNIBUS

UIT DE HAND TE KOOP, geschikt voor 24 personen, zoo goed als nieuw. — Te bevragen aan het Postkautoor te *Brummen*. — *Brieven franco*.

+++ Ter voldoening aan artikel 1082 van het Burgerlijk Wetboek, roept de ondergetekende, als *Genoot* in de onbeheerde Nalatenschap van wijlen *Mejufvrouw CORNELIE PARE*, gewoond hebbende te *Putten*, bij deze op alle **ONBEKENDE SCHULDESCHEERS** van de voormelde Nalatenschap, om op den 1sten Junij e. k., des voormiddags ten elf uur, ten zijnen kantore, in de *Ketelstraat*, met de **BEKENDE** te compareren, ten einde de **REKENING** en **VERANTWOORDING** van zijn gehouden beheer aan te hooren.

Arnhem, den 15den Mei 1847.

Mr. D. VAN MEURS,
Advokaat.

LANDHUISHOUDKUNDIG CONGRES.

+++ Overeenkomstig het algemeen geuit verlangen, wordt de *Eerste Vergadering*, te *Arnhem*, **UITGESTELD** tot Donderdag den 3den Junij, om één uur, en de *Zamenkomst der Commissiën* tot Woensdag den 2den, des avonds om 7 uur. De Bezoekers, alsmede de Leden der *Gelderdersche Maatschappij van Landbouw*, worden verzocht, zich bij hunne aankomst terstond te willen aanmelden bij den Heer **Mr. H. J. VAN GENNEP**, te *Arnhem*.

TENTOONSTELLING TE UTRECHT

VAN VOORWERPEN VAN

Inlandsche Nijverheid en Kunst.

De Commissie voor de *Utrchtsche Tentoonstelling van Voorwerpen van Inlandsche Nijverheid en Kunst* meent de belanghebbenden te moeten herinneren:

dat voornoemde Tentoonstelling zal plaats hebben en voor het Publiek geopend zal zijn op Dingsdag den 15den Junij en volgende dagen;

dat alle voorwerpen, in ons Vaderland vervaardigd, mits voorzien van een Certificaat van oorsprong, zullen worden aangenomen;

dat dit Certificaat, benevens alle andere stukken, tot deze Tentoonstelling betrekking hebbende, krachtens gunstige dispositie van Zijne Majesteit, van den 14den Maart 1847, No. 55, vrijgesteld zijn van zegel en van de formaliteit en het regt van registratie;

dat de Voorwerpen voor de Tentoonstelling bestemd, van den 1sten tot den 7den Junij aan het adres der Commissie in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen moeten worden ingezonden;

dat deze Tentoonstelling zal gepaard gaan met eenen aankoop en verloting van eenige der ten toon gestelde Voorwerpen;

en, eindelijk, dat een meer uitvoerig Programma, zoowel voor de Tentoonstelling als voor de Loterij, op franco aanvraag bij den Secretaris der Commissie kan verkregen worden.

Utrecht,
29. Maart 1847.

Op last der Commissie
voornoemd,

P. H. J. WELLENBERGH,
Secretaris.

+++ **J. C. VISSERS**, Mr. Passementwerker, te *Arnhem*, maakt aan zijne geëerde Begunstigers bekend, dat hij uit de *Kerkstraat* naar de *Broerenstraat*, **Wijk A**, No. 148, schuins over het *Zwijnshoofd*, **VERHUISD** is, en daar eenen Winkel geopend heeft, bestaande in de navolgende artikelen: **GARENS**, **LINTEN**, **NAAI-ZIJDEN**, **SAIJETTEN**, enz. enz. — **PASSEMENT**, **AGREMENTEN**, **FRANJEN**, **KOORDEN**, **KWASTEN** en voorts in alles wat tot zijn vak behoort, belovende eene prompte en civiele bediening en verzoekende eens iegelijks gunst en recommandatie.

+++ **J. HEKKING**, Lede-kant en Kamer-behanger, **STOFFEERT** en **POLITOERT** alle soorten van **MEUBELN**, als *Stoelen*, *Kanapés*, enz. voor eenen zeer civielen prijs. Hij beveelt zich in ieders gunst en belooft eene prompte en nette bediening. — Is woonachtig ten huize van den *Mr. Kopterlager* *PUTTEN* — de *OO-verstraat* te *Arnhem*.

FINALE UITVERKOOP.

Tegen *Fabrieks-prijzen* en minder,

VAN GEKLEURD EN ONGEKLEURD

KRISTAL- en GLASWERK,

VENSTERGLAS,

en **PORCELEINEN,**

Rijnstraat, No. 57, het 2de huis van de *Kortestraat*. — Iemand genogen zijnde deze affaire nog over te nemen, gelieve zich te spoedigste aan te melden.

DE DUITSCHE PHÖNIX.

VERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ,

Te *Frankfort* aan den *Main*.

Grond-Kapitaal 5½ *Millioen Gulden*.

Deze Maatschappij verzekert tot zeer billijke *Premiën* alle Soorten van **GOEDEREN** en **KOOPMAN-SCHAPPEN** bij het **TRANSPORT** te **LAND** en **WATER** tegen schade van vuur, water en andere Elementen.

De Ondergeteekende **HOOFD-AGENT** is gemachtigd, verzekeringen definitief te sluiten en onmiddellijk de *Polissen* daarover uit te vaardigen.

Tarieven alsmede verdere inlichtingen kunnen ten zijnen Kantore verkregen worden.

Arnhem, den 28sten April 1847.

M. REIMANN,

Hoofd-Agent des *Duitschen Phönix*.

Barstrijzen.

Arnhem, den 24 mei 1847.

Oude Weit van f 0.00 tot f 0.00; *Nieuwe Weit* van f 16.00 tot f 19.50; *Rogge* van f 15.00 tot f 16.00; *Boekweit* van f 11.25 tot f 12.20; *Garst* van f 10.60 tot f 0.00; *Vrijsche Haver* van f 0.00 tot f 0.00; *Voerhaver* van f 4.25 tot f 5.50; *Witte Boonen* van f 0.00 tot f 0.00; *Paarde Boonen* van f 13.25 tot f 0.00; *Graauwe Erwt* van f 0.00 tot f 0.00; *Groene Erwt* van f 0.00 tot f 0.00; *Gele Erwt* van f 15.75 tot f 0.00; *Koolzaad* van f 0.00 tot f 0.00; *Aveelzaad* van f 0.00 tot f 0.00; *Klaverzaad* van f 32.00 tot f 0.00; *Aardappelen* van f 5.35 tot f 6.25; *Boter* van f 0.65 tot f 0.72 het pond.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 Mei 2 El 6 Palm 1 Duim: gew. I D. gev. O D.

Te *Arnhem*, bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.